

[Henning Hasle.]

at udskille saadanne Varer og gøre dem lettere tilgængelige for Importørerne her i Landet. Den højtærede Handelsminister har imidlertid slet ikke været villig til at drøfte noget saadant. Den højtærede Minister har, ikke alene paa dette Omraade, men paa en Række andre, stillet sig paa det Standpunkt, at der ikke var noget at gøre, der var ingen Eksperimenter at foretage, som den højtærede Minister udtrykte sig.

Den højtærede Handelsminister har jo adskillige Gange udtalt, at det var hans Opfattelse, at der skulde administreres saa lidt som muligt, at alle disse Reguleringer ikke skulde gælde længere end absolut nødvendigt, og at selve Administrationen af Loven vilde ske med den størst mulige Hensyntagen. Nu vil jeg gerne sige, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager udtalte forleden Dag i et Diskussionsmøde, at selve det Faktum, at man har en Institution af den Art som Valutacentralen, gør jo, at det ikke bliver saa forfærdelig let at udlade at overadministrere. Saadanne Institutioner har en vis Tilbøjelighed til at anse sig selv for uundværlige, en vis Tilbøjelighed til at vokse, saa man kan ikke lægge alt for meget ind i Udtryk som, at der ikke vil blive reguleret mere end højst nødvendigt; thi man faar meget hurtigt inden for saadanne Institutioner Øjet op for, at der er mange Ting, som er nødvendige.

Mit og mit Partis principielle Synspunkt har jo været dette, at den voldsomme Overførsel til bunden Liste af vigtige, ja, undertiden nødvendige Varer, som er sket i de foregaaende Maaneder, har været uheldig paa et Tidspunkt, da man skulde synes, at det var aldeles afgørende at sikre sig Varer til billige Priser og navnlig at sikre sig Varer i en Situation, hvor vi maatte regne med den Mulighed helt at kunne blive afskaaret fra Indførsel. Dette har været Hovedaarsagen til, at vi ikke har kunnet billige disse Overførsler, og det er ogsaa det, der ligger til Grund for hele vor Indstilling, det Synspunkt nemlig, at Regulering af Importen paa den Maade, den sker her, er valutaforbrugende og fordyrende, saaledes som jeg har vist det under første Behandling her i Tinget.

Under første Behandling nævnte jeg Spørgsmaalet om Krigsforsikring af Varer. Den højtærede Minister afgav dengang en tilfredsstillende Erklæring, og nu ser jeg bl. a. i „Børsen“ i Dag, at der er afgivet en yderligere beroligende Erklæring. Jeg vil dog gerne sige om denne, at den gaar ud paa, at Betaling af Skader vil ske paa

samme Maade, som hvis Varen var blevet importeret, og hvis man nu skulde være meget streng, kunde man jo sige, at Skaden da først vil blive betalt, efter at Kredittiden er udløbet. I Udlandet vil man dog sikkert ikke kunne forstaa en saadan Optræden. Der vil man sikkert forlange Betaling samtidig med Skadens Indtræden. Det er muligt, at der ikke er tilsigtet denne Forskel, at der slet ikke ligger noget saadant i det, men jeg vil dog gerne spørge den højtærede Handelsminister, om det er at forstaa saaledes, at Pengene vil blive udbetalt paa almindelig forsikringsmæssig Basis, altsaa naar Skaden indtræder, og ikke først paa det Tidspunkt, da Varen skulde have været betalt. Dette Punkt har jo en vis Interesse af Hensyn til de danske Importørers Kamp med Englænderne for at sørge for, at Forsikringerne bliver her i Landet og ikke gaar over paa udenlandske Hænder.

For nogen Tid siden er det blevet mig meddelt, at unge Handelsmedhjælpere, som under de vanskelige Forhold har mistet deres Plads, og som har søgt Arbejde i Valutacentralen, der har faaet Besked om, at man for at have Mulighed for Ansættelse der maa være Medlem af Handels- og Kontoristmedhjælperforbundet. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om dette er rigtigt, om denne Besked virkelig kan gives under en saadan Form, og i bekræftende Fald hvem der har Ansvaret derfor, om den højtærede Minister billiger, at en saadan Bestemmelse gives og opretholdes.

Det Hovedargument, som den højtærede Minister har givet for at faa denne Lov forlænget og for alle de store Overførsler til den bundne Liste, har jo været Valutamangelen. Det har været Hovedargumentet i den Diskussion, der har været ført i de senere Maaneder. Det maa derfor være naturligt for Rigsdagen at interessere sig for at faa at vide, hvorfor Valutamangelen er saa føelig.

Det vil ikke undre den højtærede Minister, at jeg her tænker paa de 55 Mill. Kr. fremmed Valuta, som er indgaaet i Nationalbanken ved det hollandske og det svenske Laan. Rigsdagen maa have Krav paa at faa Besked herom, det vil jeg gentage. Den højtærede Minister har sendt Udvalget en strengt fortrolig Skrivelse angaaende dette Forhold. Jeg maa tilstaa, at jeg begriber ikke rigtig, hvorfor den skal være saa strengt fortrolig. Der staar ikke andet i den, end hvad man har kunnet læse i Dagspressen, men jeg maa naturligvis respektere dette Krav om Fortrolighed. Ingen